

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 साद्रिद्रुमार्णवाभूमिः सवातांबुदमंबरं ॥ साकेदुग्रहनक्षत्राद्यौश्वव्यक्तं विधूर्णिता ॥ ७ ॥ इति भूतानि तं शब्दं मे निरेते च विव्यथुः ॥ यानि चाप्यल्पसत्वानि प्राय
 स्तानि मृतानि च ॥ ८ ॥ अथ कर्णो भृशं क्रुद्धः शीघ्रमक्षमुदीरयन् ॥ जघान पाण्डवीं सेनामासुरीं मघवानिव ॥ ९ ॥ स पाण्डवबलं कर्णः प्रविश्य विस्तृज ऊचुरान् ॥ प्र
 भद्रकाणां प्रवरानहनत्सप्तसप्ततिं ॥ १० ॥ ततः सुपुंखैर्निशितैरथ श्रेष्ठैरथेषुभिः ॥ अवधीत्यं च विंशत्या पंचालान पंचविंशतिं ॥ ११ ॥ सुवर्णपुंखैर्नाराचैः परका
 यविदारणैः ॥ चेदिकानवधीद्वीरः शतशोथसहस्रशः ॥ १२ ॥ तंतथा समरे कर्म कुर्वाणमतिमानुषं ॥ परिवव्रुर्महाराज पंचालानां रथव्रजाः ॥ १३ ॥ ततः संघायवि
 शिखान्यं च भारतदुःसहान् ॥ पंचालानवधीत्यं च कर्णो वैकर्तनोदृषः ॥ १४ ॥ भानुदेवं चित्रसेनं सेनाविंदुं च भारत ॥ तपनं शूरसेनं च पंचालानहनद्रणे ॥ १५ ॥
 पंचालेषु च शूरेषु वध्यमानेषु सायकैः ॥ हाहाकारो महानासीत्यं चालानां महाहवे ॥ १६ ॥ परिवव्रुर्महाराज पंचालानां रथादश ॥ पुनरेव चतान् कर्णो जघानाशुप
 तन्निभिः ॥ १७ ॥ चक्रक्षौतुकर्णस्य पुत्रौ मारिषदुर्जयौ ॥ सुषेणः सत्यसेनश्च त्यक्त्वा प्राणानयुध्यतां ॥ १८ ॥ पृष्ठगोसातुकर्णस्य ज्येष्ठः पुत्रो महारथः ॥ दृषसेनः
 स्वयं कर्णं पृष्ठतः पर्यपालयत् ॥ १९ ॥ धृष्टद्युम्नः सात्यकिश्च द्रौपदेयावकोदरः ॥ जनमेजयः शिखंडी च प्रवीराश्च प्रभद्रकाः ॥ २० ॥ चेदिके कयं चालाय मौम
 तस्याश्च दंशिताः ॥ समभ्यधावन् राधेयं जिघांसतः प्रहारिणं ॥ २१ ॥ त एनं विविधैः शस्त्रैः शरधाराभिरेव च ॥ अभ्यवर्षन् विमर्दं तं प्रादृषीवांबुदागिरिं ॥ २२ ॥ पि
 तरंतु परीप्संतः कर्णपुत्राः प्रहारिणः ॥ त्वदीयाश्चापरे राजन्वीरावीरानवारयन् ॥ २३ ॥ सुषेणो भीमसेनस्य च्छित्त्वा भहेन कार्मुकं ॥ नाराचैः सप्तभिर्विध्वात्तदिभी
 मं ननादह ॥ २४ ॥ अथान्यद्भनुरादाय सुहृदं भीमविक्रमः ॥ स ज्यं दकोदरः कृत्वा सुषेणस्या च्छिनद्धनुः ॥ २५ ॥ विव्याध चैनं दशभिः क्रुद्धो नृत्यन्निवेपुभिः ॥
 कर्णं चतूर्णं विव्याध त्रिसप्तत्या शितैः शरैः ॥ २६ ॥ भानुसेनं च दशभिः साश्च सूतायुधध्वजं ॥ पश्यतां सुहृदं मध्ये कर्णपुत्रमपातयत् ॥ २७ ॥ क्षुरप्रणुन्नंतत्तस्य शि
 रश्चंद्रनिभाननां ॥ शुभदर्शनमेवासीन्नालभ्रष्टमिवांबुजं ॥ २८ ॥ हत्वा कर्णं सुतं भीमस्तावकानुनरादयत् ॥ रूपहार्दिक्ययोश्छित्त्वा चापौ तावप्यथार्दयत् ॥ २९ ॥
 दुःशासनं त्रिभिर्विध्वाशकुनिषद्विरायसैः ॥ उलूकं च पतन्त्रिचचकार विरथावुभौ ॥ ३० ॥ सुषेणं च हतोसीति ब्रुवन्नादत्तसायकं ॥ तमस्य कर्णोश्चिच्छेद त्रिभिश्चै
 नमताडयत् ॥ ३१ ॥ अथान्यं परिजग्राह सुपर्वाणं सुतेजनं ॥ सुषेणायास्तज्जीमस्तमप्यस्या च्छिनद्धृषः ॥ ३२ ॥